

Studie v pěti kapitolách sleduje tematizaci člověka u francouzského myslitele Emmanuela Lévinase zejména v dílech *De l'évasion* (1935), *De l'existence à l'existant* (1947), *Totalité et infini* (1961) a *Éthique comme philosophie première* (1982), které představují různé etapy jeho filosofického vývoje. Nabízí výklad nejoriginálnějších Lévinasových pojmů, mapuje jejich postupnou genezi, zasazuje je do celkového kontextu jeho díla a načrtává další paralely či polemické výklady. Protože otázka po člověku vzniká u Lévinase obratem otázky po Bohu, na nějž se nemůžeme tázat jako na předmět, představuje jeho zkoumání člověka zároveň teologické téma *par excellence*. Studie se snaží prokázat, že Lévinasovy koncepce mohou být pro teologii inspirativní zejména: (1) v otázce metodologie, protože se vůči Bohu řídí striktně principem *Sein-lassen* a ukazuje, co se stane s naším myšlením, když toto *nechat-být* položíme jako východisko zkoumání; (2) v otázce revize některých teologických pojmů a jejich existenciálního obsahu; (3) jako důkladná analýza okrajových fenoménů, které systematická teologie jakožto *onto-theo-logie* marginalizovala či opomíjela, avšak s novým chápáním člověka se vracejí opět na scénu; (4) jako hermeneutický klíč k biblické exegezi; (5) jako zdroj podstatných úvah o primátu etiky, jež je podle Lévinase vlastním smyslem starozákonního zjevení. Práce obsahuje seznam literatury, rejstřík a stručné biografické údaje.